

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2007-311-0011

Dato: 6. maj 2008

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 157- Forslag til Lov om ændring af personskatteloven. (Kompensation for kommunale skatteforhøjelser).

Hermed sendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 8, 9 og 10 af 30. april 2008.

Kristian Jensen

/ Birgitte Christensen

Spørgsmål 8-10 drejer sig om aftalerne mellem regeringen og kommunerne om den kommunale økonomi. Jeg har derfor indhentet følgende svarbidrag fra Finansministeriet, som jeg kan henholde mig til.

Spørgsmål 8:

Vil ministeren redegøre for sammenhængen i, at finansieringen af kompensationen for de kommunale skatteforhøjelser i vidt omfang er individuelt rettet mod de enkelte kommuner, der har sat skatten op, når der i relation til, om skattestoppet er overholdt, ses på, om beskattningen for alle kommuner samlet set er steget, ligesom selve kompensationen efter L 157 sker generelt for alle skatteborgere i alle kommuner uafhængigt af, om den enkelte kommune har sat skatten op eller ej?

Svar:

Niveaueet for den kommunale skatteudskrivning fastsættes årligt for kommunerne under ét i aftalerne om den kommunale økonomi. Dette sikrer fleksibilitet i skatteudskrivningen for den enkelte kommune, idet den enkelte kommune kan justere skatteudskrivningen, så længe kommunerne samlet set respekterer den indgåede aftale og rammerne for de kommunale skatter under ét overholdes.

Med henblik på at styrke den aftalebaserede styring af den kommunale økonomi under ét, har velfærdsministeren fremsat lovforslag (lovforslag L 173 fremsat 28. marts 2008) om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner ved forhøjelser af den kommunale skatteudskrivning.

Lovforslaget indebærer, at hvis den samlede kommunale skatteudskrivning (indkomstskat, grundskyld og dækningsafgift) stiger, vil det kommunale merprovenu blive inddraget gennem en kombination af individuelle og kollektive nedsættelser af bloktilskuddet. Den individuelle modregning vil i år 1, 2 og 3 udgøre henholdsvis 75 pct./50 pct./0 pct. af merprovenuet (netto) ved en skatteforhøjelse i den enkelte kommune. Den kollektive modregning udgør dermed henholdsvis 25 pct. / 50 pct. i år 1 og 2 og 100 pct. i de efterfølgende år.

Skattemekanismen vil give kommunerne både et kollektivt og et individuelt incitament til at samarbejde om at overholde en skatteaftale og rammerne for skatterne under ét. Samtidig sikres der finansiering til en modgående statslig skattnedsættelse i tilfælde af aftalebrud.

Spørgsmål 9:

Er den foreslåede finansieringsmodel for kompensationen for de kommunale skatteforhøjelser udtryk for, at regeringen er på vej mod en ny model for indretning af forholdet mellem stat og kommune, og betyder det, at regeringen er på vej væk fra bloktilskudsmodellen, som gives efter objektive kriterier?

Svar:

Den kommunale skatteudskrivning under ét fastlægges i aftalerne om den kommunale økonomi, og regeringen har hverken planer om at ændre på dette eller kommunernes ret til at udskrive skatter.

Den kollektive aftale om skatteudskrivningen sikrer fleksibilitet for den enkelte kommune, så længe kommunerne under ét overholder de indgåede aftaler. Det lovforslag, som er fremsat af velfærdsministeren, forhindrer ikke den enkelte kommune i at justere skatten og gennemføre langsigtede strukturelt betingede tilpasninger af beskatningen.

Formålet med lovforslaget er derimod at understøtte aftalesystemet mellem staten og kommunerne ved at styrke kommunernes incitament til at overholde de indgåede aftaler om den kommunale skatteudskrivning.

Spørgsmål 10:

Hvilke overvejelser har regeringen gjort sig om, hvordan forholdet mellem stat og kommune bør se ud i fremtiden bl.a. set i lyset af skattestoppet?

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 2.